

Ohrožený druh

Ať si říká kdo chce co chce, nejžádanější osobou na hudební škole je korepetitor. To je ten nenápadný pán, který sedí u klavíru za mladým houslistou, flétnistou, trumpetistou nebo třeba zpěvákem a odehraje všechny doprovody - lehké i těžké, ba i takové, které mají v sobě stlačenou celou orchestrální partituru. Takový korepetitor musí mít rychlé a lehké prsty, dobrý postřeh, odvalu a nervy ze železa, však vystupuje téměř se všemi žáky a to, co oni cvičí celý rok, na to on má jen chvilku, protože za dveřmi už stojí další sólista. Doprovod samotný také není snadná věc! Chvilku jen tak něco ťukáte pod melodií hranou žákem, snažíte se být nenápadný, prsty si zvyknou, a najednou přijde mezihra a musíte vypálit virtuózní pasáž. Zvláště v soutěžních partech není odušňována ani notička! Neustále musíte sledovat své dva řádky zápisu a zároveň řádek sólisty, abyste byl přesně s ním. Nepřehlušovat, neprosazovat se, a to nemluvíme o tom, když žák na jevišti nečekaně zrychlí, zpomalí, něco přeskočí, nebo se zcela ztratí a „bloudí“. Jen mistr korepetitorský tohle vše dokáže zvládnout. Vlastní klavírní žáci Pana Korepetitora jsou pak v obdobích před koncerty zvyklí na to, že se o svou hodinu dělí s přicházejícími prosebníky o zkoušku s panem učitelem nebo paní učitelkou. Poslechem skladeb spolužáků z jiných nástrojových tříd si sice rozšiřují své hudební obzory, ale někdy to je pěkná otrava. Samozřejmě, že má Pan Korepetitor vyhrazené hodiny pro zkoušky se sólisty, ale v těch obvykle nikdo nemůže přijít, protože každý dojíždí, každý má spousty dalších kroužků, zájmů a úkolů a tak chodí za Panem Korepetitorem zcela nečekaně a žadoní. Tak to bylo v hudební škole za mého mládí, tak to je dnes, a tak to je na všech školách, které znám. Pokaždé, když se setkáme s kolegy z jiných měst a ZUŠek, mezi prvními otázkami je tato: „A jak to máte ve škole s korepeticí?“, případně: „Prosím vás, nevíte o nějakém dobrém korepetitorovi?“ Na jaře, kdy práce celého roku dozrává a je třeba ji předvést před publikem, chodíme k Panu Korepetitorovi do třídy s provinilým výrazem a sepnutými dlaněmi, víme, že jsme ten den třeba už třetí, čtvrtí a po nás přijdou další. Naštěstí jsou Páni Korepetitoři milosrdní a smíření se svým osudem. Ano, ano, dobrý a pohotový korepetitor je poklad ve všech uměleckých školách a v období soutěží a přehrávek je na roztrhání! Ale na konci školního roku se i jim pohled rozsvítí a hřeje je pocit dobře vykonané práce a vědomí, že jsou nepostradatelní. U nás si obdobím korepetování prošli téměř všichni učitelé klavíru, takže dobře vědí, o čem mluvím.

Korepetitor se vedle hlavního vyučujícího spolupodílí i na úspěchu žáků v soutěžích, takže poděkování posíláme panu Petrovi Tomešovi a velkou gratulaci vítězům okresních kol. Jsou to - **Ella Schořovská, Miriam Demartini, Edita Vyskočilová a Adam Kobos** z pěveckých tříd p.učitelek Schořovské a Studničkové, bicisté **Vojtěch Duchek a Jakub Káninský** p.učitele Šnajdra, trumpetista **Bohuslav Žloutek** a flétnistky **Míša Schořovská, Míša Posejpalová a Mia Olsen** ze tříd p.uč.Žantové Růtové a p.uč. Jeníčka. Máme z nich velkou radost!

Taneční skupiny ZUŠ Tanvald s paní učitelkou Dědkovou pojedou na soutěžní přehlídku do Železného Brodu na samém konci března. Mimo hlavní proud soutěží ZUŠ pořádaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR se v pátek 4.4. zúčastní náš přípravný sbor Hlázky s paní učitelkou Demartini festivalu sborového zpěvu Jarní písnička v Mnichově Hradišti. Přejeme našim tanečnicím i sboristům hodně zdaru!

A na závěr mi dovoluňte dvě pozvánky. Kino Jas bude **v úterý 8.4.** po celý den vyhrazeno pro veřejně přístupné **Krajské kolo ve hře na bicí nástroje**, kam se za námi sjedou bubeníci od Semil až po Českou Lípou. A náš první jarní veřejný koncert s názvem „**V hlavní roli klavír**“ proběhne v kině Jas **v pondělí 14. 4.** v 17.30. Budeme moc rádi, když se přijdete podívat!